

Ναός, Ιερέας, Θ. Λειτουργία, Θ. Κοινωνία (αρχιμ. Βασίλειος Μπακογιάννης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 31 Ιουλίου, 2013

Ζοῦμε στή λεγόμενη Νέα Ἐποχή. Καί Νέα Ἐποχή σημαίνει νέος τρόπος ζωῆς, νέο σκεπτικό, νέα ἥθη. Τό βλέπουμε καθημερινά, ἀκόμα καί μέσα στούς χώρους τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ ἔννοιες «Ναός», «Ιερέας» «Λειτουργία», «Θ. Κοινωνία», πού στίς παλαιότερες ἐποχές προκαλοῦσαν δέος στίς ψυχές τῶν χριστιανῶν μας, σήμερα ἔχουν καταντήσει ἔννοιες «ρουτίνα». Καί ὅπως ἔλεγε ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος

Ἀλεβιζόπουλος (+1996) ἡ Νέα Ἐποχή δέν θά ἀδειάσει τίς ἐκκλησίες ἀπό κόσμο, ἀλλά αὐτὸν τὸν κόσμο πού πάει στίς ἐκκλησίες, θά τοῦ ἀλλάξει τά μναλά. Καί ἀπό ὅτι φαίνεται ὁ προφητικός του λόγος ἐπαληθεύθηκε. Βιώνουμε πρωτόγνωρα πράγματα! Ἐνδεικτικά:

α. «Ἄλειτούργητο»,
ἔλεγαν (κατηγοροῦσαν)
οἱ πατέρες μας αὐτὸν, πού δέν πήγαινε στήν
ἐκκλησία. Ἡταν μιά βαριά κατηγορία. Δείχνοντας ἔτσι πόσο εὐλαβοῦντο τή Λειτουργία. Σήμερα ἀκόμα καί ἡ λέξη «ἀλειτούργητος», ἔχει ἐξοβελισθεῖ ἀπό τό λεξιλόγιο μας!

β. Στό «Ιερό» ἐκτός ἀπό τά παιδάκια πού διακονοῦσαν τόν παπᾶ, κανείς ἄλλος (οὕτε ἐπίτροπος, οὔτε ψάλτης, οὔτε νεωκόρος) δέν τολμοῦσε, ὅχι ἀπλά νά εἰσέλθει, ἀλλά οὔτε νά τό πλησιάσει, κατά τό λόγο τοῦ Κυρίου, «δέν θά πλησιάσουν τά ἄγια σκεύη, οὔτε καί τό θυσιαστήριον, ὅποιος τό τολμήσει θά θανατωθεῖ» (Ἀριθμ. 18:3). Ὁταν οἱ ψάλτες ἥθελαν νά εἰποῦν κάτι στόν παπᾶ, πού βρισκόταν στό «ίερό», ζύγωναν στό τελευταῖο (ὅχι στό πρῶτο) σκαλοπάτι, αὐτό πού «πατοῦσε» στό δάπεδο, τέντωναν τό λαιμό τους, γιά νά τόν ίδοῦν καί νά τοῦ μιλήσουν. Δέν ἀνέβαιναν τά σκαλοπάτια τοῦ «Ιεροῦ», οὔτε στήν Άνασταση, ὅταν ὁ παπᾶς ἔλεγε τό «Δεῦτε λάβετε φῶς!». Ἐνῶ

σήμερα όποιος θέλει μπαινοβγαίνει, χωρίς κανείς νά τόν ἐλέγχει!

γ. «Σέβομαι
τό σχῆμα του!». «Σέβομαι τό
ράσο του!», ἔλεγαν παλιά γιά τόν ιερέα, ὅσο
ἀμαρτωλός καί ἄν ἦταν (ό ιερέας). Καί κατασπάζονταν ἐκ καρδίας τό χέρι του,
ἀκόμα καί οἱ ἄπιστοι! «Ἐύλογησον,
πάτερ, εἶπα, κι ἔσκυψα νά τοῦ φιλήσω τό κοκαλιασμένο χέρι»,
εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Ν. Καζαντζάκης, ὅταν (1928)
συνάντησε στό Ἀγιο Ὄρος τόν ιερομόναχο Μακάριο τόν Σπηλαιώτη.
Ἀσπάζονταν ἀκόμα, μικροί-μεγάλοι καί τό χέρι τῆς πρεσβυτέρας,
ὅσο νεαρή καί ἄν ἦταν. Σήμερα δυσκολεύονται νά
ἀσπασθοῦν ἀκόμα καί τό χέρι τοῦ Ἀρχιερέα!

δ. Τό πινεῦμα τῆς Νέας

Ἐποχῆς ἔχει «ἀπο-ιεροποιήσει» ἀκόμα καί
αὐτό τό κορυφαῖο καί Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, τήν Θ.
Κοινωνία! Ὁ

μακαριστός Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἡλίας Τσακογιάννης, (+1990) πού στή
δεκαετία τοῦ 1960 διακονοῦσε ώς ἐφημέριος στό
Νοσοκομεῖο “Ἐύαγγελισμός” (Ἀθήνα) ἔλεγε,
πώς ὅταν πήγαινε νά κοινωνήσει στούς θαλάμους κάποιον ἀσθενῆ,
στήν πτέρυγα σήμαινε συναγερμός! Οἱ γιατροί, οἱ νοσοκόμες
ἄφηναν τήν διακονία τους καί στέκονταν ἐν προσοχῇ στόν
διάδρομο περιμένοντάς τον νά περάσει μέ τά «Ἄγια». Καί ὅταν
ἔμπαινε μέ τά «Ἄγια» στό θάλαμο, οἱ ἄρρωστοι κατέβαιναν
ἀπό τά κρεββάτια τους, καί τόν ὑποδέχονταν γονατιστοί. Σήμερα τί νά περνάει ὁ
«καφετζῆς» μέ τόν καφέ στόν δίσκο, τί νά περνάει ὁ Ιερέας μέ
τή Θ. Κοινωνία στά χέρια του, ἴδια (φεῦ!) ἀντίδραση! Γι'αύτό
καί σήμερα ἡ προσέλευση στή Θ. Κοινωνία γίνεται μέ σκανδαλώδη
ἀνεση! Ἀκόμα καί τούς σύγχρονους μοναχούς ἔχει «ἐπηρεάσει»
αὐτό τό πινεῦμα τῆς Νέας ἐποχῆς! «Οἱ χριστιανοί παλαιά εἶχαν πιό πολλή
εὐλάβεια στό ἀντίδωρο, ἀπό ὅ,τι πολλοί μοναχοί σήμερα
στή Θ. Κοινωνία!», ἔλεγε μέ πόνο ψυχῆς ὁ Γέροντας Παϊσιος
(+1994) «Ἀπό τήν ἀσκητική καί ἡ συχαστική ἀγιορείτικη
παράδοση, Ἅγιον Ὄρος 2011, σελ. 690).

Μπορεῖ νά ἄλλαξαν οἱ
ἐποχές, ὅμως τά «Ἄγια» (Ιερέας, Ναός, Θ. Λειτουργία, Θ.
Κοινωνία) δέν ἄλλαξαν. Εἴναι πάντοτε «Ἄγια». Καί σάν
Ἰερεῖς ἔχουμε ίερή ὑποχρέωση, νά τά
«προστατέψουμε», νά τά «κρατήσουμε» στό ὕψος τους! Ἄν

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

ἀδιαφορήσουμε, ἡ ἀσέβεια πρός αὐτά θά αὐξάνεται,
καί θά εἴμαστε φοβερά ὑπόλογοι ἐνώπιον τοῦ
Κριτοῦ. Καί ᾧ μήν ξεχνᾶμε, πώς ἡ μεγαλύτερη (καί
ἀσυγχώρητη!) ἀμαρτία εἶναι ἡ βεβήλωση τῶν
«Ἄγιων» τοῦ Θεοῦ! (Ἐξοδ. 19:22. Λευ. 10:8-9. Α΄ Βασιλ. 3:14. Ἰεζ. 5:11).

(Ἀπόσπασμα ἀπό
τό βιβλίο «Ναός, Ιερέας, Θ. Λειτουργία, Θ. Κοινωνία», τοῦ
πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμ. Βασιλείου Μπακογιάννη Ph. D.)